

336

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

10. funkční období

336

Návrh senátního návrhu zákona senátorky Elišky Wagnerové, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

2016

Parlament České republiky

Senát

10. funkční období

2016

N á v r h

senátního návrhu zákona,

senátorky Elišky Wagnerové

**kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb.,
o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich**

Zákon
ze dne.....2016,

kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a
zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
ZMĚNA ZÁKONA O ÚSTAVNÍM SOUDU

Čl. I

Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., zákona č. 236/1995 Sb., zákona č. 77/1998 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 48/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 144/2003 Sb., zákona č. 83/2004 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., č. 234/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 404/2012 Sb., zákona č. 275/2012 Sb. a zákona č. 303/2013 Sb., se mění takto:

1. § 4 odst. 2 se zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

2. § 133 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 4a zní: „Kárné řízení se zavede také proti soudci, který se dopustí přestupku a požádá orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení. Kárné řízení se zahájí postupem podle § 134 odst. 1 a 2 na základě předání věci příslušným orgánem podle zvláštního právního předpisu.^{4a)}“

^{4a)} § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.“

3. § 141 včetně poznámky pod čarou č. 4b zní:

„(1) Kárný senát o kárném provinění podle § 133 odst. 1 rozhodne tak, že jednání, uvedené v usnesení o zahájení kárného řízení, soudci vytkne, anebo kárné řízení zastaví, nebylo-li kárné provinění prokázáno.

(2) Za přestupek podle § 133 odst. 2 lze soudci uložit sankci, kterou za přestupek stanoví zvláštní právní předpis.^{4b)}“

^{4b)} Např. zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.“

4. V § 144 odst. 1 se za slova „v kárném řízení“ vkládají slova „o kárném provinění podle § 133 odst. 1“.

ČÁST DRUHÁ
ZMĚNA ZÁKONA O ODPOVĚDNOSTI ZA PŘESTUPKY A ŘÍZENÍ O NICH

Čl. II

Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se mění takto:

1. V § 4 odst. 3 se slova „poslancem nebo senátorem“ nahrazují slovy „poslancem, senátorem nebo soudcem Ústavního soudu“.
2. V § 4 se na konci textu odstavce 4 doplňuje věta: „Podle tohoto zákona se dále projednávají přestupky, kterých se dopustili soudci Ústavního soudu, pokud nepožádají orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení podle jiného zákona.“
3. V § 76 odst. 1 se na konci textu písmene c) vkládají slova „anebo soudcem Ústavního soudu, který požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení podle jiného zákona,“.
4. V § 86 odst. 1 se na konci textu písmene e) vkládají slova „anebo soudcem Ústavního soudu, který požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení podle jiného zákona,“.

ČÁST TŘETÍ
PŘECHODNÉ USTANOVENÍ

Čl. III

Jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustili soudci Ústavního soudu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se projedná podle dosavadních předpisů.

ČÁST ČTVRTÁ
ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem čtvrtého měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

A. Zhodnocení platného právního stavu, vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy a odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Na soudce Ústavního soudu se vztahuje podle § 4 odst. 2 zákona o Ústavním soudu přestupková imunita, která byla do 31. března 2002 upravena shodně jako imunita poslanců a senátorů; soudce Ústavního soudu nelze stíhat za přestupek a podléhá jen kárnému řízení před Ústavním soudem podle části čtvrté zákona o Ústavním soudu. Obdobně poslance a senátory nebylo možné stíhat za přestupek a podléhali jen disciplinární pravomoci své parlamentní komory.

Zákonem č. 78/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, však bylo s účinností od 1. dubna 2002 pro poslance a senátora stanoveno, že podléhají klasickému přestupkovému řízení, s výjimkou případu, kdy sami požádají o projednání věci parlamentní komorou v disciplinárním řízení.

Toto řešení lze po čtrnácti letech fungování považovat za osvědčené a navrhuje se vztáhnout ho i na soudce Ústavního soudu.

Dosavadní právní úprava vytváří nerovnost mezi soudci Ústavního soudu a ostatními občany, když chrání soudce Ústavního soudu před stíháním za přestupek a v kárném řízení před Ústavním soudem neumožňuje uložit soudci za přestupek jinou sankci než výtku podle § 141 zákona o Ústavním soudu. Od roku 2002 přitom poslancům a senátorům lze i v disciplinárním řízení před orgánem Parlamentu uložit sankci předvídanou příslušným přestupkovým zákonem.

Předložený návrh si klade za cíl, aby soudci Ústavního soudu odpovídali za své přestupky stejně jako kterýkoli jiný občan. Proto se navrhuje změna zákona o Ústavním soudu a zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podle níž by přestupky soudců Ústavního soudu bylo možné projednat podle zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich s výjimkou případů, kdy sám soudce Ústavního soudu požádá o projednání přestupku v kárném řízení podle části čtvrté zákona o Ústavním soudu. Tato výjimka je odůvodněna principem dělby moci; soudce Ústavního soudu bude obdobně jako poslanci nebo senátoři moci žádat o projednání přestupku v kárném řízení, hrozil-li by mu nepřiměřený zásah ze strany výkonné moci. I v takovém případě mu ale kárný senát Ústavního soudu bude moci uložit správní tresty předvídané příslušným přestupkovým zákonem.

B. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, na rozpočty krajů a obcí (ostatní veřejné rozpočty)

Navrhovaná právní úprava nemá hospodářský ani finanční dosah na státní rozpočet, na rozpočty krajů, obcí a ostatní veřejné rozpočty a je rozpočtově neutrální, neboť jen mění určení orgánu, který řízení o přestupku provede. Případná pokuta za přestupek bude příjmem státního rozpočtu. K páčání přestupků soudci Ústavního soudu nadto dochází v praxi jen zcela výjimečně.

C. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s nálezy Ústavního soudu, které se k dané oblasti vztahují

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Míra nerovnosti (čl. 1 a čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) mezi soudci Ústavního soudu a ostatními

občany se předloženým návrhem snižuje. Možnost požádat o projednání přestupku v kárném řízení je odůvodněna dělbou moci (čl. 2 odst. 1 Ústavy) obdobně jako shodně konstruovaná přestupková imunita poslanců a senátorů a trestní imunita soudců Ústavního soudu podle čl. 86 Ústavy.

Ústavní soud se v usnesení Pl. ÚS 17/14 zabýval obdobnou konstrukcí přestupkové imunity senátorů a neshledal ji protiústavní.

D. Soulad navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii

Navrhovaná úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, na oblast navrhované právní úpravy se žádná mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nevztahuje. Pro případné posouzení souladu navrhované právní úpravy se zákazy diskriminace v mezinárodních smlouvách o lidských právech obdobně platí výše uvedená argumentace o ústavní konformitě. Návrh zákona nezpracovává do právního řádu České republiky předpisy Evropské unie a není s nimi v rozporu.

E. Předpokládané dopady ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhovaná právní úprava nemá dopad ve vztahu k rovnosti mužů a žen, dopadá na soudce i soudkyně Ústavního soudu shodně.

F. Předpokládané sociální dopady a dopady na životní prostředí

Navrhovaná úprava nebude mít sociální dopady ani dopady na životní prostředí.

G. Předpokládané dopady ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná úprava nebude mít ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů žádné dopady.

H. Zhodnocení korupčních rizik

Vztažení obecného režimu projednávání přestupků i na soudce Ústavního soudu nevyvolává korupční rizika.

I. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná úprava nebude mít ve vztahu k bezpečnosti a obraně státu žádné dopady.

Zvláštní část

K čl. I

K bodu 1

Přestupková imunita soudců Ústavního soudu se zrušuje. Zachována bude jen možnost soudce Ústavního soudu požádat o projednání přestupku Ústavním soudem v kárném řízení (§ 133 odst. 2), kde mu ovšem bude moci být uložena sankce podle příslušného přestupkového zákona, nikoli jen výtka, jak tomu bylo dosud.

K bodu 2

Dosavadní automatické chápání přestupku jako kárného provinění soudce je nahrazeno konstrukcí z § 13 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a § 14 odst. 3 zákona o jednacím řádu Senátu. Kárné řízení se zavede jen tehdy, požádá-li o to soudce Ústavního soudu, jinak proběhne klasické přestupkové řízení.

Požádá-li soudce Ústavního soudu o projednání věci v kárném řízení, přestupkový orgán podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, předá věc „orgánu příslušnému podle jiného zákona k projednání skutku, který má znaky přestupku osoby uvedené v § 4 odst. 4“, jímž je zde Ústavní soud.

Kárné řízení na základě tohoto předání věci zahájí předseda Ústavního soudu (§ 134 odst. 1), v případě přestupku předsedy pak plénem na společný návrh nejméně tří soudců (§ 134 odst. 2). Formulace „se zahájí“ stanovuje povinnost předsedy (popř. pléna) Ústavního soudu tak učinit, na rozdíl od řízení o kárném provinění podle § 133 odst. 1, kdy je na uvážení předsedy (popř. pléna), zda ohledně daného jednání kárné řízení zahájí.

K bodu 3

V § 141 se nově rozlišuje kárné řízení za kárné provinění (§ 133 odst. 1), jež lze soudci jako dosud jen vytknout (popř. jej u závažnějšího kárného provinění podle § 144 zbavit funkce soudce), a za přestupek (§ 133 odst. 2), za nějž lze soudci uložit sankci předvídanou příslušným přestupkovým zákonem (např. zákonem č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích). Při řízení o přestupku a ukládání sankcí postupuje kárný senát Ústavního soudu přiměřeně podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

K bodu 4

Sankce zbavení funkce soudce Ústavního soudu může být soudci uložena jedině za kárné provinění podle § 133 odst. 1, nikoli za přestupek. Taková sankce za přestupek by byla nepřiměřená.

K čl. II

K bodu 1

Obdobně jako tomu již je u poslanců a senátorů, navrhuje se i u soudců Ústavního soudu, aby byli povinni vykonat správní tresty uložené jim před nástupem do funkce soudce Ústavního soudu. Při zrušení obecné přestupkové imunity soudců Ústavního soudu je tato odchylka od principu rovnosti občanů před zákonem neodůvodněná.

K bodu 2

Stanovuje se obecné pravidlo, že soudci Ústavního soudu podléhají klasickému přestupkovému řízení, nepožádají-li o projednání v kárném řízení před Ústavním soudem. Ustanovení je formulováno obdobně jako dosavadní ustanovení o poslancích a senátorech.

K bodu 3

Okolnost, že soudce Ústavního soudu požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení před Ústavním soudem, je důvodem pro odložení věci obdobně jako v případě poslance či senátora, který požádal o projednání přestupku v disciplinárním řízení před parlamentní komorou. V takovém případě správní orgán podle § 64 odst. 1 písm. a) předá věc „orgánu příslušnému podle jiného zákona k projednání skutku, který má znaky přestupku osoby uvedené v § 4 odst. 4“, jímž je zde Ústavní soud.

K bodu 4

Bylo-li přestupkové řízení již zahájeno a požádal-li soudce Ústavního soudu orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení před Ústavním soudem, správní orgán řízení zastaví a opět podle § 64 odst. 1 písm. a) předá věc Ústavnímu soudu. I tato úprava je obdobná jako úprava týkající se poslanců a senátorů.

K čl. III

Z důvodu zákazu retroaktivity správního trestání se zrušení přestupkové imunity bude vztahovat až na přestupky spáchané po nabytí účinnosti zákona; dosavadní jednání soudců Ústavního soudu, která mají znaky přestupku, se projednají podle dosavadních předpisů, tedy v kárném řízení podle části čtvrté zákona o Ústavním soudu v dosavadním znění.

K čl. IV

Důvodem zhruba tříměsíční legisvakanční lhůty je okolnost, že platný zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, který je zde novelizován, nabude účinnosti až 1. července 2017. Navrhuje se taková legisvakance, která s ohledem na předpokládanou délku legislativního procesu zajistí, že tento zákon nabude účinnosti až po účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

V Praze dne

Eliška Wagnerová v. r.

Platná znění zákonů s vyznačenými změnami

Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů

§ 4

(1) Funkce soudce je veřejnou funkcí.

~~(2) Soudce nelze stíhat pro přestupek.~~

~~(3)~~ **(2)** Výkon funkce soudce je neslučitelný s jinou placenou funkcí nebo jinou výdělečnou činností, s výjimkou správy vlastního majetku, činnosti vědecké, pedagogické, literární a umělecké, pokud taková činnost není na újmu funkce soudce, jejího významu a důstojnosti a neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost rozhodování Ústavního soudu.

~~(4)~~ **(3)** Výkon funkce soudce je neslučitelný též s členstvím v politické straně nebo v politickém hnutí.

§ 133

(1) Kárným proviněním je jednání, jímž soudce snižuje vážnost a důstojnost své funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé a nestranné rozhodování Ústavního soudu, jakož i jiné zaviněné porušení povinností soudce.

~~(2) Kárným proviněním je též jednání, které má znaky přestupku podle zvláštních předpisů.~~

Kárné řízení se zavede také proti soudci, který se dopustí přestupku a požádá orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení. Kárné řízení se zahájí postupem podle § 134 odst. 1 a 2 na základě předání věci příslušným orgánem podle zvláštního právního předpisu.^{4a)}

^{4a)} § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

§ 141

(1) Kárný senát o kárném provinění podle § 133 odst. 1 rozhodne tak, že jednání, uvedené v usnesení o zahájení kárného řízení, soudci vytkne, anebo kárné řízení zastaví, nebylo-li kárné provinění prokázáno.

(2) Za přestupek podle § 133 odst. 2 lze soudci uložit sankci, kterou za přestupek stanoví zvláštní právní předpis.^{4b)}

^{4b)} Např. zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.

§ 144

(1) Pokud se v kárném řízení o kárném provinění podle § 133 odst. 1 prokázalo, že se soudce dopustil takového jednání, že jeho další setrvání ve funkci by bylo v rozporu s posláním Ústavního soudu a s postavením jeho soudců, a jestliže proti usnesení kárného senátu, kterým bylo soudci jeho jednání vytknuto, nebyly podány námitky, anebo jestliže plénium takové usnesení potvrdilo, plénium rozhodne, zda soudci jeho funkce zaniká. Návrh na takové usnesení může podat předseda kárného senátu.

(2) K usnesení podle odstavce 1 je třeba souhlasu nejméně devíti soudců. O návrhu může plénium jednat a usnášet se, je-li přítomno alespoň 12 soudců.

Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

§ 4

Osobní působnost

(1) Jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustila osoba požívající výsad a imunit podle jiného zákona, nelze jako přestupek projednat.

(2) Jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustila osoba požívající výsad a imunit podle mezinárodního práva, nelze jako přestupek projednat.

(3) Správní trest uložený za přestupek nelze vykonat nebo v jeho výkonu pokračovat, jestliže osoba, jíž byl správní trest uložen, se stala později osobou uvedenou v odstavci 1 nebo 2, s výjimkou osoby, která se stala ~~poslancem nebo senátorem~~ **poslancem, senátorem nebo soudcem Ústavního soudu,**.

(4) Podle tohoto zákona se projednávají přestupky, kterých se dopustili poslanci a senátoři, pokud nepožádají orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v disciplinárním řízení podle jiných zákonů. **Podle tohoto zákona se dále projednávají přestupky, kterých se dopustili soudci Ústavního soudu, pokud nepožádají orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení podle jiného zákona.**

(5) Podle jiných zákonů se projedná jednání, které má znaky přestupku, dopustí-li se jej

a) příslušník bezpečnostního sboru,

b) osoba podléhající vojenské kázeňské pravomoci, nebo

c) osoba během výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence.

(6) Není-li správnímu orgánu do vydání rozhodnutí o přestupku v prvním stupni známa skutečnost, že obviněný je osobou uvedenou v odstavci 5 písm. a) nebo b), jeho jednání se projedná jako přestupek podle tohoto zákona. Jestliže správní orgán po vydání rozhodnutí o přestupku v prvním stupni zjistí, že obviněný je osobou uvedenou v odstavci 5 písm. a) nebo b), vyrozumí o této skutečnosti bezodkladně příslušného služebního funkcionáře nebo příslušný služební orgán.

(7) Jednání, které má znaky přestupku, se projedná jako přestupek podle tohoto zákona, pokud jeho pachatel přestal být osobou uvedenou v odstavci 5 před vydáním rozhodnutí ve věci v prvním stupni.

§ 76

Odložení věci

(1) Správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže

a) došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci,

b) podezřelý z přestupku požívá výsad a imunit podle mezinárodního práva,

c) podezřelý z přestupku požívá výsad a imunit podle jiného zákona nebo je senátorem nebo poslancem, který požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v disciplinárním řízení podle jiných zákonů, **anebo soudcem Ústavního soudu, který požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení podle jiného zákona,**

d) podezřelý z přestupku v době spáchání skutku nedovršil patnáctý rok svého věku,

e) podezřelý z přestupku nebyl v době spáchání skutku pro nepřičetnost za přestupek odpovědný,

f) odpovědnost za přestupek zanikla,

g) fyzická osoba nebo podnikající fyzická osoba podezřelá ze spáchání přestupku zemřela, pokud odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek nepřešla na osobu, která pokračuje v její podnikatelské činnosti,

- h) právnická osoba zanikla, pokud odpovědnost za přestupek nepřešla na jejího právního nástupce,
- i) o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto správním orgánem nebo orgánem činným v trestním řízení způsobem uvedeným v § 77 odst. 2,
- j) o skutku již bylo rozhodnuto jako o disciplinárním deliktu a uložené opatření lze považovat za postačující, nebo
- k) nezjistí do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
- (2) Správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže se o totožném skutku vede trestní řízení.
- (3) Usnesení o odložení věci podle odstavců 1 a 2 se pouze poznamená do spisu. Správní orgán o odložení věci vyrozumí osobu přímo postiženou spácháním přestupku, je-li mu známa. Pokud by vyrozumění osoby podle věty druhé bylo spojeno s neúměrnými obtížemi nebo náklady, doručí je správní orgán veřejnou vyhláškou; ustanovení § 66 se nepoužije.
- (4) Správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže osoba přímo postižená spácháním přestupku nedala souhlas k zahájení řízení nebo tento souhlas vzala zpět, nejednala-li se o přestupek, který lze projednat i bez takového souhlasu.
- (5) Správní orgán, aniž řízení zahájí, může věc usnesením dále odložit, jestliže
- a) podezřelý z přestupku spáchal jedním skutkem více přestupků, které nebyly projednány ve společném řízení, a správní trest uložený za některý z nich lze považovat za postačující, nebo
- b) správní trest, který lze za přestupek uložit, je bezvýznamný vedle trestu, který byl podezřelému z přestupku uložen v trestním řízení za jiný skutek;
- usnesení se oznamuje podezřelému z přestupku a osobě přímo postižené spácháním přestupku, je-li správnímu orgánu známa.
- (6) Pokud správní orgán věc odloží podle odstavce 1 písm. d), oznámí tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí a zákonnému zástupci nebo opatrovníkovi dítěte. Informuje je přítom o všech podstatných okolnostech, které v souvislosti s tímto skutkem zjistil.

§ 86

Zastavení řízení

- (1) Správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže
- a) skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem,
- b) skutek nespáchal obviněný,
- c) spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno,
- d) obviněný požívá výsad a imunit podle mezinárodního práva,
- e) obviněný požívá výsad a imunit podle jiného zákona nebo je senátorem nebo poslancem, který požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v disciplinárním řízení podle jiných zákonů, **anebo soudcem Ústavního soudu, který požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení podle jiného zákona,**
- f) obviněný v době spáchání skutku nedovršil patnáctý rok svého věku,
- g) obviněný nebyl v době spáchání skutku pro nepřičetnost za přestupek odpovědný,
- h) odpovědnost za přestupek zanikla,
- i) o totožném přestupku dříve zahájil řízení podle tohoto zákona proti téže osobě jiný správní orgán,
- j) o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto správním orgánem nebo orgánem činným v trestním řízení způsobem uvedeným v § 77 odst. 2,
- k) obviněný zemřel nebo zanikl,

l) o skutku již bylo rozhodnuto jako o disciplinárním deliktu a uložené opatření lze považovat za postačující,

m) správní orgán v průběhu řízení zjistí, že se jedná o přešupek, který lze projednat pouze se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přešupku a tento souhlas nebyl dán, nebo

n) osoba přímo postižená spácháním přešupku vzala zpět souhlas se zahájením řízení nebo pokračováním v řízení, nejedná-li se o přešupek, který lze projednat i bez takového souhlasu.

(2) Usnesení o zastavení řízení podle odstavce 1 písm. d), e), f), i), j), k), m) a n) se pouze poznamená do spisu.

(3) Pokud bylo řízení zastaveno podle odstavce 1 písm. d) nebo e), obviněný přestal být osobou požívající výsad a imunit podle jiného zákona nebo mezinárodního práva a nejsou-li dány jiné důvody zastavení řízení podle odstavce 1, 4 nebo 5, správní orgán zahájí řízení.

(4) Správní orgán řízení o přešupku usnesením zastaví, jestliže se o totožném skutku vede trestní řízení. Řízení lze po ukončení trestního řízení o tomto skutku znovu zahájit, ledaže bylo o skutku rozhodnuto, že se nestal, nespáchal jej obviněný, spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat nebo že skutek je trestným činem, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválení narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého.

(5) Správní orgán může usnesením zastavit řízení, jestliže správní trest, který lze za přešupek uložit, je bezvýznamný vedle trestu, který byl obviněnému uložen za jiný skutek v trestním řízení.

(6) Pokud správní orgán zastaví řízení podle odstavce 1 písm. f), oznámí tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí a zákonnému zástupci nebo opatrovníkovi dítěte. Informuje je přitom o všech podstatných okolnostech, které v souvislosti s tímto skutkem zjistil.